

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

III. Quia impeccabilis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

S. id prolequitur Thomas Archiep. Valentinus conc. 3. de Nativit. Virg. Sicut in homine collecta est omnis Creatura, & ideo Microcosmus est homo, sic in Virgine collecta est omnis Ecclesia, & Sanctorum perfectio: Unde Virgo Microcosmus, (id est parvus mundus) Ecclesiae dici potest. Quidquid in quolibet Sanctorum fuit illustre, in illa fuit, in illa patientia Job, mansuetudo Moysis, fides Abrahæ, castitas Joseph, humilitas David, Salomonis sapientia, zelus Eliæ. Idquæ ita ut juxta Richard. i. S. Laurentio lib. 2. de laud. V. cap. 2. dici posse. Nec comparavi illi lapidem pretiosum, id est quemlibet Sanctum; quoniam omne aurum in comparatione ejus est arena, exigua, id est omnis sanctus respectu Mariæ est sicut arena respectu auri.

Amplius dixit S. Hieron. vel alius apud eum Serm. de Assumpt. Sicut in comparatione Domini nemo bonus est, ita in comparatione Matris Dei nulla res invenitur perfecta, quamvis eximia comprobetur. S. Bonav. cap. 2. spec. juxta illud proverb. 31. Multe filie congregaverunt divitias, tu sola Virgo Supergressa es universas, si filias istas intelligamus animas sanctas, vel intelligentias Angelicas.

Quod ipsum videtur insinuasse constructio tabernaculi, ad quod exstрудens quisque afferebat, quod domi habebat optimum. Principes aurum, argentum nobiliores, purpuram fæminæ, coccinum &c. Jacobus Chrysostom. comment. in Magnificat. Nulla fuit data gratia alicui Creaturæ, quin fuerit data Virgini Maria. Accedat his S. Chrysost. serm. 145. Singulis se est gratia largita per partes, Mariæ verò simul se tota dedit gratiæ plenitudo. Quod ipsum dixit S. August. citat. in addit. Lyran: super psalmum ex libro de natura, & gratia. Cæteris quidem Sanctis per partes data est gratia, Mariæ autem se tota infudit plenitudo gratiæ.

Quam doctrinam confirmat ex S. Hieron. S. Antonin. parte 4. Summa tit. 15. cap. 6. Et S. Damaso. orat. 1. de dormit. Virg. addit. Dei Matris, & servorum Dei infinitum est discernere. Collaboravit autem Virgo S. huic sua Sanctitati, mortificationem corporis quotidiè à se exegit. Ambr. lib. 2. de Virg. Si quando reficiendi successisset voluntas cibus plerumque obvius qui mortem arceret, non delicias ministraret, dormire non prius cupiditas, quam necessitas fuit.

3. Quia impeccabilis.

Quod S. Anton. 4. part. tit. 15. cap. 44. 69. sic deducit. Quia nec cessavit, nec potuit cessare à sanctitate; quia statim in utero sanctificata, ut nec venialiter unquam peccare potuerit. Angeli verò omnes potuerunt, quia aliqui defacti peccarunt. Creatura etiam cum justitia originali ut Bern. hom. 2. super Missus. Talem sibi debuit deligere, immo condere Matrem, qualis & se decere scierat, & sibi noverat placitum. Quis autem non perhorrescat dicere decuisse Matrem DEI originali maculâ fuisse inquinatum?

aut Deo placitum iri, in Matrem sumere quondam peccati turpitudine fædatam. Hoc ipsum Richard. Victor. lib. 2. de *Emman.* cap. 29. his exprimit. Sicut Cælum non est capax alicujus peregrinae impressionis: Ita nec Deipara propter mirabilem ejus impeccabilitatem nullam peregrinam levissimam peccati originalis impressionem unquam suscepit; Imò nec sub peccati lege condita. Juxta Laur. Justin. lib. de *Cæli Comm.* cap. sept. Quotquot ex ipsa Adami nati sunt progenie, exceptis duntaxat Mediatore Dei & hominum Christo JEsu, & ejus Matre sub hac peccati lege conditi sunt. *Idem in fasciculo amoris cap. 7.* Nemo ab ipso mundi initio, usque ad plenitudinem temporis, duntaxat Mediatore ejusquè Genitrice exceptis, jugum dominationis peccati evasit. Ipse conceptus ejus passivus quam sanctus, audi illam de apud S. Brigit: in re hac testem. Pro certo dico tibi quod ex verbo Angeli nunciantis convenerunt carne Parentes mei, non ex concupiscentia aliqua voluptatis, sed contraria voluntatem suam, ex Divina dilectione, & sic ex semine eorum, per Divinam charitatem caro mea compaginata est.

De ista sanctitate videtur locutus *Matthæus Augustus Cantacubenus* in illa cantica *Lampades ejus*, quod 70. legunt. *Penne ipsius*, ubi ita loquitur. Sedit Virgo super seraphim, & super ipsas supremas intelligentias, inviceratum ferens Opificem, & Conditorem universi.

De hac *Oigen. hom. i. in Matth.* ubi inducit Angelum, qui hunc in modum Virginem Josepho commendat. Accipe ergo ô Josephi Mariam, sicut commendatum Cælestem thesaurum, Deitatis divitias, sicut plenissimam sanctitatem, sicut perfectam justitiam. Accipe eam sicut Unigeniti mansionem, sicut honorabile templum, sicut donum Dei, sicut Creatoris omnium propriam, sicut Regis Cælestis dominum immaculatam. *S. Ephrem. orat. de Deip.* Intemperata, incorrupta, pura, immaculata Virgo Deipara ab omni sorde & peccati labo alienissima, omnium Regina sublimior fuit Cælicolis, purior solis radijs, & splendoribus, honoratior Cherubim, sanctior Seraphim, & gloriosior cæteris omnibus superis exercitibus. *S. Bernardin. tom. i. serm. 12. artic. 3. cap. i.*

Sicut Filius Mariæ est Sanctus sanctorum, ita constat, quod Mater quæ ipsum portavit est Sancta sanctorum. Ubi ergo est summa plenitudo sanctitatis humanae, & Angelicæ, ibi semper Virgo Dei Mater, prima sanctitatis suæ jecit fundamenta, ibi detinuit gradum, & palmam fixit virginem. *Dionys. Cartb. lib. 2. de laudib. B. Virginis art. 2.* ita habet. Scribit *Albertus Mag.* in libro de laudib. Virg. Beatisima Virgo gratiâ fuit plena. *Primo*, quia omnes gratias generales, & speciales omnium creaturarum in summa habuit. *2.* Quia & illas gratias habebat, à quibus omnis creatura vacua fuit. *3.* Quia ejus gratia tanta fuit, quod pura creatura non fuit majoris gratiæ capax. *4.* Quia incretam gratiam quæ Deus est, totam in se continuit.

4. Quia